

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

1996

Julkaistu Helsingissä 14 päivänä helmikuuta 1996

N:o 78—84

SISÄLLYS

N:o		Sivu
78	Asetus vaarallisten kemikaalien teollisesta käsittelystä ja varastoinnista puolustusvoimissa.....	197
79	Asetus onnettomuuksien tutkinnasta	199
80	Asetus luotsausasetuksen 3 ja 3 a §:n muuttamisesta	204
81	Asetus moottoriajoneuvoverosta annetun asetuksen 18 §:n muuttamisesta	205
82	Valtiovarainministeriön päätös eräiden ulkomailla rekisteröityjen ajoneuvojen vapauttamisesta moottoriajoneuvoverosta tai veron alentamisesta.....	206
83	Maa- ja metsätalousministeriön päätös kotimaisten tuoreiden hedelmien ja vihannesten merkinnöistä vuonna 1996	207
84	Maa- ja metsätalousministeriön ilmoitus eräistä päätöksistä.....	208

N:o 78

Asetus

vaarallisten kemikaalien teollisesta käsittelystä ja varastoinnista puolustusvoimissa

Annettu Helsingissä 2 päivänä helmikuuta 1996

Puolustusministerin esittelystä säädetään räjähdysvaarallisista aineista 19 päivänä kesäkuuta 1953 annetun lain (263/53) 16 §:n 4 momentin ja 14 päivänä elokuuta 1989 annetun kemikaalilain (744/89) 8 §:n 4 momentin nojalla, sellaisena kuin viimeksi mainittu lainkohta on 18 päivänä joulukuuta 1992 annetussa laissa (1412/92):

1 §

Vaarallisten kemikaalien teollisesta käsittelystä ja varastoinnista puolustusvoimissa on voimassa, mitä vaarallisten kemikaalien teollisesta käsittelystä ja varastoinnista annetussa asetuksessa (682/90) säädetään, jollei tässä asetuksessa toisin säädetä.

2 §

Tätä asetusta sovelletaan palaviin nesteisiin, palaviin kaasuihin sekä terveydelle ja ympäristölle vaarallisiin kemikaaleihin sotilaallisissa harjoituksissa, leiri- ja sotaharjoitusalueilla sekä erikseen määrättävissä maanpuolustuksen kannalta salassa pidettävissä kohteissa.

Puolustusministeriö määrää maanpuolustuksen kannalta salassa pidettävät kohteet kauppa- ja teollisuusministeriötä sekä sosiaali- ja terveysministeriötä kuultuaan.

3 §

Mitä vaarallisten kemikaalien teollisesta käsittelystä ja varastoinnista annetussa asetuksessa säädetään turvatekniikan keskuksen, teknillisen tarkastuskeskuksen, sen piiritöimiston tai palopäällikön tehtävistä taikka niille tehtävistä lupa-anomuksista, hakemuksista, ilmoituksista, tarkastuspyynnöistä, tarkastuksista, selvityksistä ja pätevyuden toteutamisesta, sovelletaan vastaavasti pääesikunnan teknilliseen tarkastusosastoon. Pääesikunnan teknillinen tarkastusosasto pitää luparekisteriä myönnettyistä luvista ja ilmoituksista.

Pääesikunnan teknillinen tarkastusosasto voi määrätä, että vaarallisten kemikaalien teollisesta käsittelystä ja varastoinnista annetussa asetuksessa säädetyt ilmoitukset palavan kaasun ja palavan nesteen vähäisestä teollisesta käsittelystä ja varastoinnista teh-

dään pääesikunnan teknillisen tarkastusosaston määräämälle virkamiehelle ja että hän suorittaa laitosten tarkastukset.

4 §

Pääesikunnan teknillisen tarkastusosaston on ilmoitettava käsittelemistään asioista harjitusmassaan laajuudessa muille viranomaisille. Lupapäätöksestä on kuitenkin toimitettava tieto laitoksen sijaintikunnan kemikaalivalvontaviranomaiselle ja kunnan palopäällikölle.

Käsitellessään lupa-anomuksia, hakemuksia tai ilmoituksia, pääesikunnan teknillisen tarkastusosaston on tarvittaessa pyydettävä asiasta alueellisen ympäristökeskuksen ja työsuojelupiirin sekä kunnan kemikaalivalvontaviranomaisen ja palopäällikön lausunto.

5 §

Puolustusministeriön päätöksellä voidaan rajoittaa palavien kaasujen ja palavien nesteiden säilyttämistä puolustusvoimien hallinnassa olevissa rakennuksissa sekä antaa niiden säilytyksen ja käsittelyn turvallisuutta koskevia määräyksiä.

Pääesikunnan teknillinen tarkastusosasto voi yksittäistapauksessa rajoittaa palavien kaasujen ja palavien nesteiden säilytysmääriä 1 momentissa tarkoitetuissa tiloissa taikka määrätä rajoituksia tai ehtoja.

Tilapäisestä teollisesta käsittelystä ja varastoinnista enintään kuuden kuukauden ajaksi on tehtävä ilmoitus pääesikunnan teknilliselle tarkastusosastolle.

6 §

Kemikaalien teollisessa käsittelyssä ja varastoinnissa tapahtuneesta onnettomuudesta

Helsingissä 2 päivänä helmikuuta 1996

Tasavallan Presidentti
MARTTI AHTISAARI

on ilmoitettava pääesikunnalle, jonka tulee saattaa asia puolustusministeriön tietoon.

Onnettomuustutkimukset suoritetaan pääesikunnan antamien ohjeiden mukaan.

7 §

Pääesikunnan teknillinen tarkastusosasto voi yksittäistapauksessa myöntää poikkeuksia tarpeellisiksi katsomillaan ehdoilla tämän asetuksen säännöksistä, jos niiden noudattaminen aiheuttaisi kohtuuttomia kustannuksia tai huomattavaa hankaluutta, edellyttäen, että tarkoitettu turvallisuus voidaan saavuttaa muilla tavoin.

8 §

Puolustusministeriö antaa tarvittaessa tarkempia määräyksiä tämän asetuksen täytäntöönpanosta.

Puolustusministeriö voi määrätä, että teollisessa käsittelyssä ja varastoinnissa käytettävät laitteet on tarkastettava määräajoin, sekä antaa näitä tarkastuksia koskevia tarkempia määräyksiä.

Tämän asetuksen nojalla annettavan puolustusministeriön päätöksen soveltamisesta pääesikunnan teknillinen tarkastusosasto voi antaa ohjeen sekä määrätä sen soveltamisessa noudatettavan standardin.

9 §

Tämä asetus tulee voimaan 15 päivänä helmikuuta 1996.

Tällä asetuksella kumotaan vaarallisten kemikaalien teollisesta käsittelystä ja varastoinnista puolustusvoimissa 27 päivänä toukokuuta 1992 annettu asetus (468/92).

Ennen asetuksen voimaantuloa voidaan ryhtyä asetuksen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Puolustusministeri *Anneli Taina*

N:o 79

Asetus onnettomuuksien tutkinnasta

Annettu Helsingissä 12 päivänä helmikuuta 1996

Oikeusministerin esittelystä säädetään onnettomuuksien tutkinnasta 3 päivänä toukokuuta 1985 annetun lain (373/85) nojalla:

1 luku

Onnettomuustutkintakeskus

1 §

Organisaatio

Onnettomuustutkintakeskuksessa on johtaja sekä muita virkamiehiä ja tarvittaessa työsopimussuhteista henkilöstöä.

2 §

Virkojen kelpoisuusvaatimukset

Onnettomuustutkintakeskuksen johtajan kelpoisuusvaatimuksena on virkaan soveltuva ylempi korkeakoulututkinto sekä hyvä perehtyneisyys virkaan kuuluviin tehtäviin.

Kelpoisuusvaatimuksena onnettomuustutkintakeskuksen muuhun virkaan on sellainen taito ja kyky, jota viran menestyksellinen hoitaminen edellyttää.

3 §

Virkojen täyttäminen ja muun henkilökunnan ottaminen

Onnettomuustutkintakeskuksen johtajan nimittää valtioneuvosto.

Onnettomuustutkintakeskuksen muun virkamiehen nimittää ja muun henkilökunnan ottaa

johtaja. Johtaja päättää myös onnettomuustutkintakeskuksen virkamiehen virkavapaudesta.

4 §

Asioiden käsittely ja ratkaiseminen

Onnettomuustutkintakeskukselle kuuluvat asiat ratkaisee johtaja tai muu virkamies, jolle ratkaisulta on työjärjestyksessä annettu.

5 §

Työjärjestys

Tarkemmat määräykset onnettomuustutkintakeskuksen organisaatiosta, henkilöstön tehtävistä, asioiden käsittelystä ja ratkaisemisesta annetaan työjärjestyksessä, jonka johtaja vahvistaa.

Työjärjestyksessä voidaan määrätä myös niistä asioista, jotka ratkaistaan ilman esittelyä.

6 §

Onnettomuustutkintakeskuksen tehtävät

Onnettomuustutkintakeskuksen tehtävänä on sen lisäksi, mitä onnettomuuksien tutkinnasta annetussa laissa (373/85) ja muualla tässä asetuksessa säädetään:

Neuvoston direktiivi 1266/80/EY; EYVL N:o L 375, 31.12.1980, s. 32

Neuvoston direktiivi 94/56/EY; EYVL N:o L 319/14, 12.12.1994, s. 172

- 1) pitää yllä valmiutta tutkinnan nopeaan käynnistämiseen;
- 2) pitää luetteloa vireillä olevista ja päättyneistä onnettomuustutkinnoista;
- 3) kouluttaa tutkintalautakuntiin soveltuvia henkilöitä;
- 4) antaa tutkinnan suorittamista ja tutkintaselostuksen laatimista koskevia yleisiä ohjeita;
- 5) valvoa tutkintaan liittyvää varainkäyttöä;
- 6) huolehtia tutkintaselostusten painatuksista ja jakelusta; sekä
- 7) huolehtia kansainvälisestä yhteistyöstä.

2 luku

Onnettomuustutkinnan neuvottelukunta

7 §

Kokoonpano ja asettaminen

Onnettomuustutkintakeskuksen yhteydessä toimii onnettomuustutkinnan neuvottelukunta, jonka valtioneuvosto asettaa kolmeksi vuodeksi kerrallaan oikeusministeriön esittelystä.

Neuvottelukunnan jäseninä on onnettomuustutkintakeskuksen johtajan lisäksi enintään viisitoista onnettomuuksien tutkintaan perehtynyttä asiantuntijaa. Kullakin asiantuntijalla on henkilökohtainen varajäsen. Jäsenistä yksi määrätään puheenjohtajaksi ja kaksi varapuheenjohtajiksi.

Neuvottelukunnassa on oltava edustettuna ainakin merenkulun, ilmavälikentän, raideliikenteen, oikeuslääketieteen, poliisitoimen, palo- ja pelastustoimen, puolustusvoimien, rajavartiolaitoksen, teknillisen tutkimus- ja tarkastustoimen, ydinturvallisuusalan, tiedottamisen ja oikeudellisten kysymysten tuntemus.

8 §

Neuvottelukunnan tehtävät

Onnettomuustutkinnan neuvottelukunnan tehtävänä on yhdessä onnettomuustutkintakeskuksen kanssa:

- 1) seurata onnettomuuksien ehkäisemisen ja tutkinnan kehitystä;
- 2) tehdä aloitteita ja esityksiä sekä antaa lausuntoja samoin kuin laatia suunnitelmia onnettomuuksien tutkinnan kehittämiseksi.

3 luku

Viranomaisten yhteistoiminta

9 §

Ilmoitusvelvollisuus

Kun hätäilmoituksia vastaanottava viranomainen tai laitos on saanut tiedon tapahtumasta, joka saattaa tulla tutkittavaksi onnettomuuksien tutkinnasta annetun lain mukaisesti, sen on viipymättä ilmoitettava tapahtumasta onnettomuustutkintakeskukselle.

Mitä 1 momentissa säädetään, koskee myös muita viranomaisia oman toimialansa osalta.

Onnettomuustutkintakeskuksen tulee ilmoittaa asianomaisille viranomaisille tutkinnan aloittamisesta ja sen päättymisestä.

10 §

Onnettomuusuhan havaitseminen

Jos tutkintalautakunta tai onnettomuustutkintakeskus havaitsee vian tai puutteen, joka on uuden onnettomuuden tai vaaratilanteen estämiseksi kiireellisesti korjattava, on siitä heti ilmoitettava asianomaiselle viranomaiselle tai laitokselle.

11 §

Muu yhteistyö tutkinnassa

Viranomaisen on luovutettava keräämänsä tutkinta-aineisto tutkintalautakunnan käyttöön tämän aloitettua toimintansa.

Onnettomuustutkintakeskus voi sopia onnettomuustutkintaa koskevasta yhteistyöstä viranomaisten, valtion laitosten, kansainvälisten järjestöjen sekä toisten valtioiden onnettomuustutkintaviranomaisten kanssa.

4 luku

Onnettomuuden tutkinta

12 §

Tutkinnan aloittaminen

Onnettomuustutkintakeskus tekee päätöksen tutkinnan aloittamisesta.

13 §

Suuronnettomuuden vaaratilanteen tutkinta

Suuronnettomuuden vaaratilanne voidaan

tutkia siten kuin onnettomuuksien tutkinnasta annetussa laissa ja tässä asetuksessa säädetään, jos on odotettavissa, että tutkinnan avulla voidaan saada merkittävää tietoa yleisen turvallisuuden lisäämiseksi ja onnettomuuksien ehkäisemiseksi.

14 §

Tutkintalautakunnan asettaminen

Onnettomuustutkintakeskus tekee oikeusministeriölle ehdotuksen tutkintalautakunnan asettamisesta ja sen kokoonpanosta sekä tarvittaessa kokoonpanon muuttamisesta.

15 §

Tutkintalautakunnan kokoonpano

Tutkintalautakunnassa on puheenjohtaja sekä tarvittaessa varapuheenjohtaja ja tarvittava määrä jäseniä.

Puheenjohtajaa, varapuheenjohtajaa tai jäseniä määrättäessä on kiinnitettävä erityistä huomiota tehtävään valittavan asiantuntemukseen ja puolueettomuuteen.

16 §

Tutkintalautakunnan käyttämät asiantuntijat

Onnettomuustutkintakeskus voi tutkintalautakunnan ehdotuksesta kutsua yhden tai useamman pysyvän asiantuntijan osallistumaan tutkintaan.

Tutkintalautakunta voi kutsua asiantuntijan suorittamaan määrätyn tutkintatehtävän tai antamaan määrätystä asiasta lausunnon.

17 §

Virkamiestutkinta

Jollei tutkintalautakuntaa aseteta, onnettomuustutkintakeskus määrää, millä tavalla ja missä laajuudessa tutkinta tehdään.

18 §

Tutkinnan päättäminen

Tutkinta päättyy, kun tutkintaselostus annetaan. Tutkinnan päättäminen ei estä uutta tutkintaa asiassa.

19 §

Tietojen antaminen tutkinnasta

Tutkintalautakunnan on mahdollisuuksien

mukaan tutkinnan kestäessä annettava vahinkoa kärsineelle, surmansa saaneiden lähisukulaisille ja, mikäli onnettomuus on tapahtunut työhön liittyvissä olosuhteissa, asianomaisten työmarkkinajärjestöjen edustajille, sekä niille, joihin onnettomuuden vaikutukset muuten saattavat ulottua, tietoja tutkinnan kulusta sekä tilaisuus esittää käsityksensä tutkintaan mahdollisesti vaikuttavista seikoista.

5 luku

Ilmailuonnettomuuden ja sen vaaratilanteen tutkinta

20 §

Tutkinnan toimittaminen

Ilmailuonnettomuus ja sen vaaratilanne on tutkittava siten kuin siviili-ilmailun onnettomuuksien ja vaaratilanteiden tutkinnan peruseriaatteista annetussa neuvoston direktiivissä (94/56/EY) määrätään.

Sen lisäksi mitä 1 momentissa säädetään, tutkinta on toimitettava niin kuin siitä kansainvälisen siviili-ilmailun yleissopimuksessa (SopS 11/49) ja sen liitteessä 13 on sovittu. Onnettomuustutkintakeskus antaa sanotusta liitteestä tietoa suomen ja ruotsin kielellä.

21 §

Kansainvälinen tutkinta

Jos ilmailuonnettomuus tai sen vaaratilanne on kohdannut suomalaista ilma-alusta vieraan valtion alueella, onnettomuustutkintakeskuksen on ryhdyttävä tarvittaviin toimenpiteisiin, jotta Suomen edustaja voisi osallistua tutkintaan.

Vieraan valtion edustajan oikeudesta osallistua Suomessa tapahtuvaan ilmailuonnettomuuden tai sen vaaratilanteen tutkintaan on voimassa, mitä kansainvälisen siviili-ilmailun yleissopimuksen liitteessä 13 on sovittu.

6 luku

Raideliikenneonnettomuuden tutkinta

22 §

Tutkinnan toimittaminen

Onnettomuuksien tutkinnasta annetun lain

mukainen raideliikenneonnettomuuden tutkinta toimitetaan:

1) junaliikenteessä tapahtuneesta onnettomuudesta;

2) rautatieliikenteen vaihtotöissä tapahtuneesta onnettomuudesta, jossa joku on kuollut tai loukkaantunut vakavasti;

3) rautatieliikenteessä tapahtuneesta onnettomuudesta tai vauriosta, joka liittyy vaarallisten aineiden kuljetuksiin; sekä

4) metro- ja raitiotieonnettomuudesta, jossa useita henkilöitä on kuollut tai loukkaantunut tai jonka tutkiminen on muusta syystä perusteltua turvallisuuden lisäämiseksi ja uusien onnettomuuksien ehkäisemiseksi.

23 §

Raideliikenneonnettomuuden vaaratilanteen tutkinta

Raideliikenteessä tapahtunut suuronnettomuuden tai 22 §:ssä tarkoitetun onnettomuuden vaaratilanne voidaan tutkia siten kuin onnettomuuksien tutkinnasta annetussa laissa ja tässä asetuksessa säädetään, jos on odotettavissa, että tutkinnan avulla voidaan saada merkittävää tietoa yleisen turvallisuuden lisäämiseksi ja onnettomuuksien ehkäisemiseksi.

7 luku

Tutkintaselostus

24 §

Lausunnot

Asiassa toimivaltaiselle viranomaiselle tai laitokselle on ennen tutkintaselostuksen antamista varattava vähintään 30 päivää lausunnon antamiseen tutkintaselostukseen otettavasta suosituksesta.

Lausunnot tai yhteenveto niistä on sisällytettävä tutkintaselostukseen tai julkaistava sen liitteenä.

25 §

Tutkintaselostuksen allekirjoittaminen ja eriävät mielipiteet

Tutkintaselostuksen allekirjoittavat tutkintalautakunnan puheenjohtaja, varapuheenjohtaja sekä lautakunnan jäsenet.

Tutkintaselostukseen on sisällytettävä mahdolliset eriävät mielipiteet.

26 §

Vastauksen antaminen

Onnettomuustutkintakeskuksen pyynnöstä viranomaisen tai laitoksen on määräajassa ilmoitettava, mihin toimiin se on tutkintaselostuksessa esitetyn suosituksen johdosta ryhtynyt.

8 luku

Erinäiset säännökset

27 §

Todistajan kuuleminen

Jos tutkintalautakunta tai onnettomuustutkintakeskus katsoo tarpeelliseksi, että todistaa tai asiantuntijaa kuulustellaan tuomioistuimessa, lautakunnan puheenjohtajan tai onnettomuustutkintakeskuksen johtajan on ilmoitettava siitä asianomaiseen tuomioistuimeen. Ilmoituksessa on mainittava kuulusteltavasta ja asiasta kaikki ne tiedot, jotka ovat tarpeen kuulustelemista varten.

Tutkintalautakunnan tai onnettomuustutkintakeskuksen edustajan tulee olla tarvittaessa saapuvilla 1 momentissa tarkoitettussa kuulustelussa.

28 §

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä maaliskuuta 1996.

Tällä asetuksella kumotaan suuronnettomuuksien tutkinnasta 13 päivänä syyskuuta 1985 annettu asetus (759/85).

29 §

Siirtymäsäännökset

Ennen tämän asetuksen voimaantuloa voidaan ryhtyä asetuksen täytäntöönpanon edellyttämiin toimiin.

Ennen tämän asetuksen voimaantuloa aloitettu tutkinta tehdään asetuksen voimaan tullessa voimassa olleiden säännösten mukaisesti.

Tutkintaviranomaiset voivat 1 momentin estämättä tapauskohtaisesti sopia tutkinnan siirtämisestä tämän asetuksen mukaan suoritettavaksi.

Ennen tämän asetuksen voimaantuloa asetet-

tu suuronnettomuustutkinnan suunnittelukunta
jatkaa onnettomuustutkinnan neuvottelukunta-
na toimikautensa loppuun saakka.

Onnettomuustutkintakeskuksen virat täyte-
tään ensimmäisen kerran niitä haettavaksi ju-
listamatta.

Helsingissä 12 päivänä helmikuuta 1996

Tasavallan Presidentti
MARTTI AHTISAARI

Oikeusministeri *Kari Häkämies*

N:o 80

Asetus**luotsausasetuksen 3 ja 3 a §:n muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 12 päivänä helmikuuta 1996

Liikenneministerin esittelystä

muutetaan 5 päivänä joulukuuta 1957 annetun luotsausasetuksen (393/57) 3 §:n 1 momentin 1 kohta ja 3 a §, sellaisina kuin ne ovat 21 päivänä joulukuuta 1984 annetussa asetuksessa (902/84), seuraavasti:

3 §

Suomalaisen kauppaluoksen on Suomen kulkuvesillä käytettävä valtion luotsia tämän asetuksen määräysten mukaisesti, kun

1) alus, jonka nettovetoisuus on yli 1000, lähtee ulkomaille tai saapuu ulkomailta; tai

luotsia, mikäli alus kuljettaa irtolastina ympäristölle vaarallista öljy-, kaasu- tai muuta lastia. Tämä ei kuitenkaan koske sellaisia aluksia, joissa on kaikkien lastisäiliöiden alle ja sivuille ulottuva kaksoispohja ja sivutankit eikä näissä tiloissa kuljeteta edellä mainittuja tuotteita.

3 a §

Säiliöaluksen, jonka nettovetoisuus on yli 5000, on käytettävä samanaikaisesti kahta

Tämä asetusta tulee voimaan 15 päivänä helmikuuta 1996.

Helsingissä 12 päivänä helmikuuta 1996

Tasavallan Presidentti**MARTTI AHTISAARI**Liikenneministeri *Tuula Linnainmaa*

N:o 81

Asetus**moottoriajoneuvoverosta annetun asetuksen 18 §:n muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 12 päivänä helmikuuta 1996

Valtiovarainministeriön toimialaan kuuluvia asioita käsittelemään määrätyn ministerin esittelystä

lisätään moottoriajoneuvoverosta 29 päivänä joulukuuta 1995 annetun asetuksen (1758/95) 18 §:ään uusi 2 momentti, seuraavasti:

18 §

— — — — —
Venäjällä rekisteröidyt ajoneuvot ovat vapaat kulutusverosta.

Tämä asetus tulee voimaan 14 päivänä helmikuuta 1996. Sitä sovelletaan ajoneuvoihin, joita käytetään liikenteeseen 12 päivänä helmikuuta 1996 tai sen jälkeen. Ennen asetuksen voimaantuloa voidaan ryhtyä sen soveltamiseksi tarpeellisiin toimenpiteisiin.

Helsingissä 12 päivänä helmikuuta 1996

Tasavallan Presidentti**MARTTI AHTISAARI**Ministeri *Arja Alho*

N:o 82

Valtiovarainministeriön päätös**eräiden ulkomailla rekisteröityjen ajoneuvojen vapauttamisesta moottoriajoneuvoverosta tai veron alentamisesta**

Annettu Helsingissä 8 päivänä helmikuuta 1996

Valtiovarainministeriö on moottoriajoneuvoverosta 30 päivänä joulukuuta 1966 annetun lain (722/66) 34 §:n 2 momentin nojalla, sellaisena kuin se on 26 päivänä kesäkuuta 1981 annetussa laissa (486/81), päättänyt:

1 §

Vastavuoroisuuteen perustuen myönnetään vapautus tai alennus 29 päivänä joulukuuta 1995 moottoriajoneuvoverosta annetun asetuksen (1758/95) 16 §:ssä tarkoitetun moottoriajoneuvoveron suorittamisesta ulkomailla rekisteröidyistä Suomeen tilapäistä käyttöä varten tuoduista ajoneuvoista seuraavasti:

1) vapautetaan kiinteästä verosta ja kulutusverosta Armeniassa, Azerbaidžanissa, Georgiassa, Iranissa, Kazakstanissa, Kirgisiassa, Latviassa, Liettussa, Moldovassa, Slovakian tasavallassa, Tadžikistanissa, Tunisiassa, Tsekin tasavallassa, Turkmenistanissa, Ukrainassa, Uzbekistanissa tai Virossa rekisteröidyt ajoneuvot, Libyassa rekisteröidyt kuorma-autot ja kuorma-auton perävaunut sekä Turkissa rekisteröidyt linja-autot ja sellaiset kuorma-autot, jotka ovat Suomen ja Turkin välisessä liikenteessä,

2) vapautetaan kiinteästä verosta Sveitsissä ja Venäjän federaatiossa rekisteröidyt ajoneuvot,

3) vapautetaan kulutusverosta Bosnia-Herzegovinassa, Kroatiaassa, Norjassa tai Sloveniassa rekisteröidyt ajoneuvot, sekä

4) alennetaan kulutusvero Sveitsissä rekis-

teröidyistä ajoneuvoista siten, että vero alennetaan pakettiautosta 0,17 markkaan kilometriltä, linja-autosta 0,29 markkaan kilometriltä, kuorma-autosta 0,28 markkaan kilometriltä ja kuorma-auton perävaunusta 0,14 markkaan kilometriltä.

Sveitsissä rekisteröityyn ajoneuvoon ei sovelleta 1 momentissa mainitun asetuksen 16 §:n 2 momentissa olevia kulutusveron vähimmäismääriä koskevia säännöksiä. Sveitsissä rekisteröity ajoneuvo, jolla Suomessa ajettu matka on enintään 50 kilometriä, on vapaa kulutusverosta.

2 §

Tämä päätös tulee voimaan 14 päivänä helmikuuta 1996. Sitä sovelletaan ajoneuvoihin, joita käytetään liikenteeseen 12 päivänä helmikuuta 1996 tai sen jälkeen. Ennen päätöksen voimaantuloa voidaan ryhtyä sen soveltamiseksi tarpeellisiin toimenpiteisiin.

Tällä päätöksellä kumotaan eräiden ulkomailla rekisteröityjen ajoneuvojen vapauttamisesta moottoriajoneuvoverosta tai veron alentamisesta 29 päivänä joulukuuta 1995 annettu valtiovarainministeriön päätös (1759/95).

Helsingissä 8 päivänä helmikuuta 1996

Ministeri *Arja Alho*

Vanhempi hallitussihteeri Heikki Kuitunen

N:o 83

Maa- ja metsätalousministeriön päätös
kotimaisten tuoreiden hedelmien ja vihannesten merkinnöistä vuonna 1996

Annettu Helsingissä 25 päivänä tammikuuta 1996

Maa- ja metsätalousministeriö on Euroopan yhteisön yhteisen maatalouspolitiikan täytäntöönpanosta 8 päivänä joulukuuta 1994 annetun lain (1100/94) 2 §:n nojalla päättänyt:

1 §

Tuoreiden hedelmien ja vihannesten markkinaorganisaatiosta annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1035/72 2 artiklassa tarkoitettuja Suomessa tuotettuja hedelmiä ja vihanneksia myytäessä on tuotteet varustettava merkinnöillä, siten kuin tässä päätöksessä määrätään. Alkuperää koskeva merkintä tulee olla myös tuotteita koskeissa kauppalaissa ja saateasiakirjoissa, lukuun ottamatta vähittäismyyntiä kuluttajille.

2 §

Myytäessä tuotteita pakattuna jokaisessa pakkauksessa on samalla sivulla pakkausta oltava selvin, pysyvin ja pakkauksen ulkopuolelle selvästi näkyvin kirjaimin tunniste-merkinnät, tuote ja tuotteen alkuperä seuraavasti:

Tunnistemerkinntät: pakkaajan nimi ja osoite.

Tunnistemerkinntänä voidaan pakkaajan sijasta tai sen lisäksi ilmoittaa jakeluportaan nimi ja osoite. Jakeluportaalla tarkoitetaan tässä päätöksessä tukkukauppiasta, maahan-tuojaa, välittäjää tai muuta näihin rinnastettavaa elinkeinonharjoittajaa.

Tuote: tuotteen nimi, mikäli sisältö ei ole näkyvissä.

Tuotteen alkuperä: vaihtoehtoisesti Suomi, Finland, suomalainen, finsk tai FIN.

3 §

Jos tuotteita myydän pakkaamattomina, vähittäismyyjän on asetettava myytävästä tuotteesta näkyville kyltti, johon on selvin kirjaimin merkitty laatuvaatimusten edellyttämät tiedot tuotteen alkuperästä.

4 §

Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä kesäkuuta 1996.

Helsingissä 25 päivänä tammikuuta 1996

Maa- ja metsätalousministeri *Kalevi Hemilä*

Nuorempi hallitussihteeri Sven Lindqvist

N:o 84

Maa- ja metsätalousministeriön ilmoitus eräistä päätöksistä

Annettu Helsingissä 5 päivänä helmikuuta 1996

Maa- ja metsätalousministeriö ilmoittaa Suomen säädöskokoelmasta 17 päivänä lokakuuta 1980 annetun asetuksen (696/80) 2 b §:n nojalla, sellaisena kuin se on 22 päivänä joulukuuta 1993 annetussa asetuksessa (1364/93):

Maa- ja metsätalousministeriö on antanut seuraavan päätöksen:

Päätöksen nimike	MMM:n määräys- kokoelman n:o	antopäivä	voimaantulo- päivä
MMM:n tiettyjen tehtävien siirtämisestä tulihallitukselle	14/96	5.2.1996	5.2.1996

Edellä mainittu päätös on julkaistu maa- ja metsätalousministeriön määräyskokoelmassa. Päätös on saatavissa maa- ja metsätalousministeriön tietopalvelukeskuksesta, osoite Liisankatu 8, PL 250, 00171 Helsinki, puh. (90) 134 211.

Helsingissä 5 päivänä helmikuuta 1996

Maa- ja metsätalousministeri *Kalevi Hemilä*

Kansliapäällikkö Reino Uronen